Nr. 28. w Wtorek dnia 3. Lutego 1863.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:
ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY:
1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na ⅓ szerokości przyjmują się tylko w Expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Berlin, 3. Lutego. — Na posiedzeniu dzisiejszem izby panów wnieśli panowie Gaffron, Ploetz i hr. Rittberg, poparci przez 50 członków o adres do Najj. Pana i podali projekt do niego, w którym powiedziano: do spółudziału w prawodastwie powołane władze starły się, [ponieważ każda z nich wedle konstytucyi formalnie prawa przestrzegała. Nigdzie konstytucya nieprzepisuje, kto ma ustąpić w zaszłem nieporozumieniu. Ale jest wyraz samemu językowi niemieckiemu właściwy ojca kraju (Landesvater). Oddalamy od siebie myśl, iż korona ma użyć swej faktycznej władzy, do przełamania prawa. Wiemy, że to nie jest zdanie rządu WKr. Mości. Położenie też nie jest tego rodzaju, aby prawo obronie ustąpiło. Izba panów spodziewa się, że przekonanie w coraz dalszych kołach się umocni, iż tylko umiarkowanie i uszanowanie prawa, gdziekolwiek ono się znajduje, może zabezpieczyć harmonią władz prawodawczych, która oddala oba niebezpieczeństwa, anarchią i absolutyzm.

— Na obradach frakcyi jednej stronnictwa postępowego postanowiono, aby izba deputowanych przy rozpoczęciu obrad nad budżetem za rok 1863 wydała rezolucyą, w którejby było zastrzeżonem prawo, a mianowicie obowiązek cywilny płacenia przez ministrów.

Mysłowice, 2. Lutego. — Pięćdziesiąt ułanów stoi tu, 1000 piechoty dziś jest tu spodziewanej. Rosyjski urząd celny pod Krakowem zrabowany, kozacy za późno tam przybyli. Żadne przytem nie zaszły okrucieństwa. Pan naczelny prezes tu przybył.

(Tel. dep. wrocław. gaz.)

Lwów, 2. Lutego. — Z Lwowianów ciągnących do Polski sprowadzono napowrót 40, powiększej części młodych rzemieślników! Wóz z bronią tu przytrzymano. Walka pod Olczyncem na Wołyniu wypadła na niekorzyść Rosyan.

Gota, 2. Lutego wieczorem. — Układy z księciem Koburg, względem kandydatury na tron grecki, do żadnego niedoprowadziły wypadku.

Londyn, 2 Lutego. — Piszą z Nowego Jorku pod d. 22 bm.: w senacie wasyngtońskim postawiono wniosek, aby interwencyą Francuzów w Meksyku ogłosić za krok nieprzyjacielski przeciw Stanom Zjednoczonym i pogwałcenie londyńskiego traktatu, zażądać cofnięcia wojska francuskiego, a w razie potrzeby niesienia pomocy Meksykowi. Pogłoska niesie, że Burnside znów przekroczył Rappahanok i mówią, że Sumner ze swoją dywizyą zagraża konfederatom we flance. Sześćdziesiąt tysięcy unionistów wkroczyło do północnej Karoliny, ale odparto ich napaść na warownią Caswell. Gubernator w New Jersey oświadcza się przeciw emancypacyi. Natomiast w zgromadzeniu prawodawczem Marylandu uczyniono propozycyą, wyznaczenia 10 milionów dolarów na emancypacyą niewolników.

— Wiadomości z Meksyku dochodzą aż do dnia 20 b. m. Francuzi stali 30 mil (milles) od Puebli, gdzie Meksykanie stoją należycie uzbrojeni.

Paryż, 2. Lutego. — Dzisiejszy monitor zamieszcza mowę cesarza przy przyjęciu adresu podanego przez senat. Powiedziano w nim: przyjmuję z zadowoleniem adres. Pochwała mojej polityki i wyraz przychylności, które adres zawierają, bardzo mnie rozczulają. Jednomyślność, z jaką senat go przyjął, jest dla mnie wielkiem zadośćuczynieniem, ponieważ świadczy o zgodzie i może tylko do szczęśliwego wypadku doprowadzić.

— Monitor podaje wiadomości z Mexyku z d. 27. Grudnia r. z. Wedle nich znajdował się jenerał Forey z głównym korpusem jeszcze w Orizabie i zajmował się sprowadzaniem żywności i amunicyi. Postanowił dop.ero wówczas wyruszyć do Puebli, skoro wszystkie siły zgromadzi.

— Z Alexandryi donoszą, że stronnictwo wojenne w Hue wzięło górę. Minister handlu anamitycki doniósł admirałowi Bonnard, że wybranie pewnych artykułów traktatu handlowego napotyka na trudności. Admirał chwycił się środków, aby stawić czoło pewnym wypadkom.

Madryt, 1 Lutego. — Isturiz przybędzie wkrótce do Paryża. Mówią, że instrukcye, które odebrał od rządu hiszpańskiego, świadczą o dobrem usposobieniu względem Francyi.

Berlin, 31. Stycznia. — Naj. Pan dał wczoraj w południe o godz. 2. prywatne posłuchanie kr. niderlandskiemu nadzwyczajnemu posłowi i pełnomocnemu ministrowi baronowi Schimmelfeninkowi van der Oye i przyjął z rąk jego pismo Naj. króla niderlandskiego, mocą którego został odwołany z swojej posady.

— Naj. Pan raczył nadać przełożonemu nad tajną kalkulaturą ministerstwa spraw duchownych, oświecenia i lekarskich, tajn. radzcy obrachunkowemu Bando, order orła czerwonego 3. klasy na pętlicy; tudzież obrońcy prawa pry najwyższym trybunale, radzcy zprawiedliwości Dr. Kahle, tytuł tajn. radzcy sprawiedliwości i registratorowi najwyższego trybunału Bachmanowi tytuł radzcy kancelaryi.

Berlin, 2. Lutego. — Na adres reńsko-westfalski dał Najj. Pan wedle kolońskiej gazety następującą odpowiedź:

»Podpisani na adresie podanym mi przez 19 miast z kraju reńskiego i Westfalii z d. 6. z. m. poczytali za swój obowiązek, jak to sami powiadają, korzystać z prawa przysługującego Prusakom, i zanieść w obecnem położeniu ojczyzny swoje uczucia i życzenia przed tron. Wyznają się prawdziwymi przyjaciółmi monarchii, jako wierni synowie ojczyzny i w tym przymiocie proszą mnie o wpłynięcie na załatwienie etatu państwa i przywrócenie stanu prawnego, który poczytują przez to za nadwerężony, iż rząd mój prowadzi administracyą bez podstaw prawnie ustanowionego etatu budżetowego.

Wątpić nie mogą podpisani na adresie o mojem i mojego rządu szczerem życzeniu, uchylenia teraźniejszego stanu rzeczy, niepokojącego umysły, nie powinni atoli przytem uchylać się od zgłębienia pytania, kto też sprowadził ów stan rzeczy. Wszystkie akta mojego rządu na początku zeszłego roku dowodzą, jak starał się tenże porozumieć z reprezentacyą ludu i na drodze konstytucyjnej z nią wspólnie działać. Rząd mój mógł się spodziewać, dając więcej, aniżeli to dotąd było we zwyczaju i wyrzekając się oprócz tego dalszego poboru dodatku podatkowego blisko 4 mil. tal., że uznaną zostanie dobra jego wola i byłby to uznanie znalazł mianowicie w użyciu roztropnem praw, które przysługują reprezentacyi ludu. Ale się zawiódł w swojej nadziei. Po pięciomiesięcznych obradach izba deputowanych uchwaliła budżet za rok 1862. z tak znacznemi strąceniami, że z przyjęciem jego pomyślność i bezpieczeństwo państwa nie mogło się zgodzić, co rząd mój w ciągu rozpraw bez ogródki powtarzał. Sama izba deputowanych była po wielokrotnych orzeczeniach przekonaną o niepodobieństwie wykonania zapadłych uchwał. Sprowadziła sama ze świadomością niepodobieństwo ugodzenia się o etat państwowy.

Gdy izba panów odrzuciła wbrew niewykonalnych uchwał izby deputowanych etat obcięty wedle prawa jej konstytucyjnego, ale zarazem na stronę mojego rządu przeszła, uczyniła, co poczytała w miarę okolicznosci za nieodzowne i nie zasługuje na zdanie, które o niej adres wyrzekł.

Z niechęcią czytałem miejsce w adresie odnoszące się do okazywań przychylności przez wielką liczbę moich poddanych na piśmie i ustnie i z równem prawem, z jakiem reńsko westfalski adres mnie został przedłożonym.

Adres nazywa przezemnie zarządzoną reorganizacyą armii mądrem rozporządzeniem, które utrzymać należy, aby na czasy niebezpieczeń-

stwa silna była armia, któraby obejmowała całe siły do broni zdolnej ludności, ale zarazem życzy sobie skrócenia czasu służby. Jedno drugiemu się sprzeciwia. Wedle mojego na długiem doświadczeniu opartego mocnego przekonania nicby tak nie osłabiło wojska, jak prawne skrócenie czasu służby. Adres nakoniec przemawia ku mojemu zadowoleniu, jak to powszechnie uznają, że dobro ludu mam na pieczy w sercu. Przy takiem uznaniu tem bardziej rzeczą jest smutną widzieć, jak moje najlepsze i najrzetelniejsze zamiary, znajdują niesprawiedliwe ocenienie i nieuzasadniony opór.

Muszę podpisanym na adresie kazać przesłać moje królewskie wezwanie, aby się oparto wpływom na zorganizowanie takiego oporu i nie wzmacniano podburzającemi krokami ich skutku.

Porozumienie między tronem a krajem tylko się przez to utrudni.

Berlin, 18. Stycznia 1863. (podp.) Wilhelm.

— Jak mówią, adres uchwalony przez izbę deputowanych przesłanym będzie na piśmie królowi, i na piśmie odpowiedź nastąpi.

— W zeszłym tygodniu doktoryzowało się w tutejszym uniwersytecie dwóch bardzo uzdolnionych młodzieńców: Władysław Lebiński, rodem ze Stążek w Prusiech Zachodnich, złożywszy egzamen *magna cum laude* w wydziale filozoficznym i napisawszy obszerną, skreśloną wedle źródeł rozprawę pod tytułem: »De nuntiorum terrestrium in Polonorum Re P. origine, conditione, rebus gestis, pars prior (1464—1668)«; drugi Feliks Nawrocki, rodem z Tworek pod Warszawą, złożywszy w wydziale medycznym egzamen *maxima cum laude*, i napisawszy rozprawę fizyologiczno-chemiczną, nadzwyczaj ciekawą i naukowo ważną, opartą na długich, niezmiernie trudnych, własnych eksperymentach, pod tytułem: »De Claudii Bernardi methodo oxygenii copiam in sanguine determinandi.« Obaj młodzi ludzie poświęcają się zawodowi naukowemu. Nawrocki udaje się w podróż do Niemiec i do Francyi. Rozprawa jego w dzienniku medycznym Heidenheima zrobiła mu już imię. Tutejsi medycy i chemicy wielkie w nim pokładają nadzieje.

Królestwo Polskie.

— Z królestwa niemasz żadnych wiadomości, co się tam dzieje. Z dzienników warszawskich niewidać, aby wyszły rozporządzenia cofające brankę. Co dało powód dziennikom niemieckim, a mianowicie gazecie wrocławskiej, szląskiej i niektórym berlińskim do utrzymywania, że podobne wyszły rosporządzenia do gubernatorów na prowincyi, dociec dotąd niemogliśmy. Sprawdzić więc niemożemy, czy rzeczywiście nabór do wojska wstrzymany został i czy wziętych rekrutów rozpuszczono, jak utrzymywała gazeta wrocławska ostatnia z niedzieli. Tymczasem najnowsza kolońska gazeta z d. 2. Lutego pisze o wypadkach w królestwie polskiem, że co do wybuchu powstania w Styczniu przeciwnego była zdania frakcya demokratyczna z frakcyą arystokratyczną (Czartoryskiego) w emigracyi. Frakcya Czartoryskiego oświadczała się przeciw powstaniu, frakcya demokratyczna była za powstaniem, poczytując czas naboru do wojska rosyjskiego, jako najstosowniejszy do wybuchu, bo poruszający znaczną liczbę ludności, która nienawidzi branki. Równie rewolucyjna frakcya rosyjska Bakunina i Hercena popierała gorliwie zdania frakcyi demokratycznej, i przyrzekała ze swej strony pomoc. Mimo to stronnictwo arystokratyczne ze swoimi ajentami poza Francyą z całych sił pracowało nad zapobieżeniem powstaniu. Rozesłało swoich ajentów i stronników, aby odradzali od powstania i przykładali się do ochładzania umysłów. Nic przecie oni nie wskorali i pozostali bez wpływu na umysły tych, których objęła branka i którzy zostawali pod wpływem centralnego komitetu. Odpowiedziano im, że rzeczy zaszły za daleko, aby je cofać i lepiej odważyć się na wszystko, jak się dać pędzić na Sybir lub Kaukaz.

Warszawa, 29. Stycznia. — Gazeta wrocławska pisze: zeszłej nocy odbili powstańcy wziętych w Skierniewicach 50 rekrutów na drodze do Warszawy, rozbrojonych zaś żołnierzy, którzy eskortowali rekrutów, puścili wolno. Powstańcy postępują łagodnie z żołnierzami i tam tylko używają broni przeciw nim, gdzie żołnierze występują przeciw nim z bronią w ręku.

— Powstańcy poumieszczali po improwizowanych lazaretach rannych swoich, których pielęgnują z troskliwością i potajemnie. Powstańcom dostarczają panie ciepłe odzienia i szarpie. Branka przedsięwzięta w nocy z 26. na 27. Stycznia w Częstochowie i Lublinie niewydała plonu. W Częstochowie z 50 rospisanych tylko jednego zdybano, a w Lublinie na 48 tylko 6. Mimo to lub może dla tego naczelnicy powiatowi otrzymali rozkaz do wstrzymania się od dalszego poboru lub uważania go za ukończony. Rozkaz ten podobno wyszedł, jak zaręczają, wprost od wielkiego księcia, bez wiedzy Wielopolskiego. Z tego powodu miał zajść na zamku spór. Mówią, że żołnierze w Piotrkowie powiesili bez sądu i wyroku 14 letniego chłopca. Powstańcy postępują z mieszkańcami bardzo względnie. — Poczta od wczoraj nie zabiera żadnych pieniędzy ze sobą. Zeszłej nocy aresztowano wielu w Warszawie, między aresztowanymi znajduje się wielu, którzy polityką wcale się nie zajmowali. Jednego nawet uwięziono, którego znają z przywiązania do Moskwy. — Pomiędzy uwięzionymi znajduje się jeden, którego nazwisko dobrze jest znane w Wrocławiu, to jest spedytora Giwartowskiego. — Naszą giełdę tak zaalarmowały pogłoski, że waluty zagraniczne podskoczyły od blisko jeden procent.

— Ustawa o kursach praktycznych prawa. I. Przedstawienie komisyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego do rady administracyjnej Królestwa.

Od chwili rozpoczęcia zapisów do szkoły głównej, dała się dostrzegać w publiczności żywa chęć korzystania z wyższych naukowych wykładów. Jakoż komisya rządowa wyznań i oświecenia odbierała między innemi ciągłe przedstawienia od władz rozmaitych, aby urzędnikom pod ich zwierzchnictwem służącym wstęp do audytoryów, mianowicie wydziału prawnego, był dozwolonym.

Ważne pedagogiczne względy, które komisya w przedstawieniu swojem z dnia 12. b. m., Nr. 17., usprawiedliwiającem projekt przepisów o porządku wewnętrznym w szkole głównej, miała honor radzie administracyjnej szczegółowo przedstawić, a obok tego szczupłość miejsca w audytoryach, w skutku której zmuszoną została oddać tymczasowo na posługę tejże szkoły wielką salę w pawilonie szkoły sztuk pięknych, którą do właściwego przeznaczenia w krótkim czasie zwrócić będzie potrzeba, zniewoliły ją do wyłączenia od uczestnictwa w słuchaniu kursów szkoły głównej wszystkich wolnych słuchaczów, w skutek czego władzom, które w tej mierze przedstawienia za podwładnymi sobie urzędnikami czyniły, odpowiedziała, że dla braku miejsca życzeniu tychże zadosyć uczynić nie może.

Aby przecież zaradzić najbardziej naglącej potrzebie w taki sposób, którýby i ściśle naukowemu stanowisku szkoły głównej nie zagrażał, i dla jej słuchaczów potrzebną w słuchaniu kursów przestronność miejsca zapewniał, z uwagi oraz, że kandydaci ubiegający się o posady w linii sądowej, w skutek ogłoszonych w r. 1860 przepisów, zobowiązani są do składania egzaminów, otwierających im przystęp do pewnego stopnia posad, a tem samem, że na władzy ciąży w pewnym względzie obowiązek, aby im nabycie potrzebnych ku temu wiadomości ułatwiła, projektuje komisya urządzenie w Warszawie praktycznych kursów prawa, i wypracowany w tym celu projekt do postanowienia rady ma honor w załączeniu przedstawić.

Jak przy proponowaniu przepisów o porządku wewnętrznym w szkole głównej starała się o to, aby utrzymać wykłady akademickie na wysokości ściśle naukowej, tak w projektującem się obecnie urządzeniu to głównie miała na celu, aby otworzyć się mające praktyczne wykłady prawa zachowały przeważnie praktyczny, to jest stósowny kierunek, który je różnić ma od wykładu teoryi, czyli zasad, dla właściwych studentów szkoły głównej przeznaczonych.

W tem pojmowaniu rzeczy, jeżeli z jednej strony wykładem powyższym należało zostawić pewną ze szkołą główną łączność, aby z jednego źródła wiedzy i nauki wypływały, choć w odmiennym kierunku prowadzone być mają, z drugiej, potrzeba im było zapewnić pewną odrębność, aby się mogły na sobie właściwej stopie utrzymać.

Łącznośc praktycznych kursów ze szkołą główną zapewnia projekt, przez poddanie ich pod zwierzchnictwo rektora, rady ogólnej i zarządu tejże szkoły, a w szczególności wydziału prawa i administracyi, którego to profesorowie sami jedni do wykładu w nich przypuszczani będą i to ci sami, którzy odpowiednie przedmioty w szkole głównej wykładają. Odrębność znowu, a ztąd i specyalny kierunek, będą sobie miały zapewnione przez urządzenie audytoryum w ten sposób, iżby sama obecność słuchaczów przypominała ciągle profesorowi drogę, której się ma trzymać.

Do wykładu kursów, komisya myśli przeznaczyć salę posiedzeń b. akademii medyko-chirurgicznej, około 2 0 słuchaczów pomieścić w sobie mogącą, a i ta już okoliczność wskazuje, że przystęp do nich ścisłą potrzebą ograniczyć należało.

Z tego powodu, nikt oprócz urzędników i aplikantów linii sądowej i w ogólności takich, którzy w swem urzędowaniu praktycznego zastósowania prawa potrzebują, wstępu do audytoryum otwierających się kursów mieć nie będzie, a to nie wyłączając nawet studentów szkoły głównej, których przedwczesne uczęszczanie na wykład przeważnie praktyczny, mogłyby sprowadzić z toru obeznawania się z nauką w samem źródle, na drodze filozoficznych i filologicznych badań.

Jak celem proponowanych praktycznych kursów prawa jest przysposobić urzędników linii sądowej i w ogólności prawnej do egzaminów, jakie po nich przepisami z r. 1860 są wymagane, nie zaś otrzymanie stopni naukowych, przyznawanych w szkole głównej, tak odpowiednio temu zamiarowi należało zastrzedz, że odbycie tych kursów, prawa ubiegania się o naukowy stopień w szkole głównej nie nadaje. Byłoby to albowiem wielkiem pomieszaniem pojęć, aby drogą samych praktycznych i częstsze zastosowanie mających wiadomości dopuszczać do otrzymywania stopni, jakie szkoła najwyższa w każdym kraju tym tylko przyznaje, co się rozlicznemi drogami, po których wykład akademicki jest przeprowadzony, usposobili do wszechstronnego badania przedmiotu w samych jego zasadach.

Zresztą, skoro przepisy z r. 1860 nie wkładają na urzędników sądowych obowiązku posiadania stopni akademickich, ale tylko poddania się oznaczonym w nich egzaminom, żadnego związku z egzaminami akademickiemi nie mającym. Władza edukacyjna, zamykając słuchaczom praktycznych kursów prawa drogę ubiegania się o naukowe stopnie w szkole głównej, żadnej im przez to krzywdy nie czyni, kiedy z drugiej strony, dając im sposobność nabycia wiadomości potrzebnych do wytrzymania egzaminu, jakiego po nich wymagają służbowe przepisy, widoki dalszej karyery w służbie jak najszerzej im otwiera.

Życzyćby zapewne należało, aby w zawodzie tak ważnym, jakim jest sądownictwo, osoby stawające na wyższych stanowiskach, dawały rękojmię nie tylko dokładnego praktycznego, ale i wysokiego teoretycznego usposobienia. W obecnych jednak okolicznościach jest to ideał, do którego z czasem dopiero dojść będzie można, gdy młodsze pokolenia korzystając ze zbawiennych instytucyj krajowi przez Najj. Pana nadanych, klasyczne wykształcenie do życia praktycznego przeniosą.

Na takiej tylko drodze do tego ideału zbliżyć się będzie można. Ryczałtowe zaś rozrzucenie stopni naukowych pomiędzy sobą jakkolwiek uzdolnione i w praktycznym swym zawodzie zaszczytnie znane, ale które nie przeszły szkoły całej i nie udowodniły zdolności do badania przedmiotu na drodze teoryi, byłoby nie rzeczą ale pozorem, i jak wszelki pozór krajowi żadnejby nie przyniosło korzyści, a dla powagi szkoły głównej byłoby szkodliwem, bo zamąciłoby pojęcie o tem, czem są właści-

wie stopnie naukowe, i jaka zachodzi różnica między praktycznem a teoretycznem usposobieniem w nauce.

Młodszym urzędnikom administracyjnym przykrem zapewne zdawać się może, że do praktycznych kursów prawa nie będą dopuszczani. Ale gdyby nawet ważne pedagogiczne względy nie zmuszały nas wybierać dla tych kursów słuchaczy jedynie pomiędzy ludźmi specyalnie prawu poświęcającemi się, a to celem zapobieżenia, aby projektowane wykłady nie spadły do poziomu popularnych odczytów, gdyby i sam brak miejsca wyżej wykazany nie wkładał na władzę obowiązku, obliczenia najskrupulatniej dla kogo z wielkiej liczby ochotników urządzić się mające kursa najbardziej są potrzebne, to i w takim razie byłoby rzeczą wątpliwą, czy młodzi urzędnicy administracyjni, pragnący usposobić się należycie do umiejętnego pełnienia obowiązków zawodu swego, nie mogliby użyć pozostającego im od służbowych zajęć czasu pożyteczniej, oddając się czytaniu dzieł, bliższe z nich zawodem powinowactwo mających, zamiast uczęszczania na prelekcye specyalnie prawne.

W ich zawodzie potrzeba jest wykształcenia w zakresie nauk stanu, to jest społecznych, czyli politycznych, pomiędzy którémi wykład prawa publicznego i administracyjnego, jak również statystyki i ekonomii politycznej pierwsze trzyma miejsce; prawo zaś cywilne i procedura sądowa wyczerpujące całą uwagę prawnika, są dla nich pomocniczym tylko przedmiotem. Aby więc zadosyć uczynić chwalebnemu pragnieniu nauki takich urzędników, należałoby chyba w podobny sposób, jaki się obecnie dla prawników proponuje, urządzić dla administratorów praktyczne kursa administracyjne; wykonanie jednak tej myśli (o ileby ona praktyczną się okazała trzeba zostawić czasowi, na urządzenie bowiem wszystkiego od razu władza nie ma dostatecznych środków.

Zresztą władza edukacyjna chciałaby się przypatrzyć naprzód skutkom, jakie z proponowanych przez nią praktycznych kursów prawa wynikną, i przekonać się, o ile te będą dla kraju pożytecznemi, zanimby inne na podobieństwo tamtych zaproponowała.

Pozostaje komisyi do usprawiedliwienia jedna jeszcze okoliczność: Ustawa o wychowaniu publicznem, stanowiąc rozmaite rodzaje średnich i wyższych naukowych zakładów, wszędzie za pobierane w nich nauki pewną naznacza opłatę. Aby więc z tą ustawą być w zgodności, nie można było otworzyć się mających kursów prawnych praktycznych od opłaty uwolnić, że zaś one, jak się to wyżej wykazało, pewien oddział w szkole głównej tworzyć mają opłata powyższa z opłatą w szkole głównej w proponującym się projekcie została porównaną. Z niej poniesione będą przedewszystkiem koszta urządzenia kursów, tj. oświetlenia sali, obmyślenia służby niższej itd. reszta zaś, co pozostanie, wpłynąć ma na zwiększenie funduszu, na ekstraordynarya szkoły głównej etatem oznaczonego, które to zwiększenie w widokach dobra nauki jest bardzo pożądane. Warszawa, 20. Stycznia 1863.

p. o. dyrektora głównego (podp.) Krzywicki.
za dyrektora wydziału (podp.) Przystański.
Dyrektor kancelaryi, referendarz stanu,
(podp.) Stronczyński. Dz. Pow.

Francya.

Paryż, 31. Stycznia. — Mówią tu o przygotowaniach poczynionych do uzbrojenia silnej eskadry, która stać ma w pogotowiu, aby w danym przypadku wyruszyć do brzegów amerykańskich. Potworzyć mają tu przemysłowe pułki celem eksploatacyi kopalni złota i srebra w Meksyku. Pragnienie złota we Francyi coraz się wzmaga. Jest to epidemia, która się coraz bardziej w tym kraju szerzy. Hasłem jej: handel! handel!

— Książe Napoleon przy głosowaniu nad adresem senatu do cesarza, sam jeden przeciw niemu głosował.

— Gazeta kolońska pisze z Polski, że wiadomości ztamtąd nadchodzące, mówią, że powstanie coraz bardziej wzrasta, zwłaszcza że z Galicyi nadchodzą posiłki i spodziewają się, że Litwa i obwód kijowski powstaną. Część emigracyi w Paryżu sposobi się do wyjazdu, a między tymi Mierosławski, Wysocki i Dembiński. Mierosławski z Wysockim się pogodzili. Część emigracyi polskiej opuściła Konstantynopol i przez Multany wraca do domu.

(*Kor. Cz.*) Paryż został zaskoczony depeszą, według której pobór proskrybowanych w Kongresówce miał popchnąć gromady do lasów. Patrie mówi, że jeżeli zacznie się ruch, wina jego spadnie na Rosyę, autorkę barbarzyńskiego poboru, ale dziennik ten nie pokrywa żywej obawy. Dzienniki paryzkie nie wiele mówiły w tych czasach o Polsce a nawet o poborze.

Kaukaz zaczyna zajmować zachód. Przybył tutaj książę Dagestanu z misyą do Londynu a może i do Paryża. W Londynie jest już komitet trudniący się Kaukazem. Zachód sądził mylnie, że z upadkiem Szamyla, upadli ludy Kaukazu. Stało się zupełnie inaczej. Ludy te połączyły się i wzmocniły. Ale Rosya przejmowała wszelkie korespondencye przychodzące z tamtej strony, łapała okręty na brzegach Czerkiesyi. Wiedząc, że Francya była z Rosyą na wschodzie i że zdawała się skłaniać do zmiany traktatu z r. 1856 nie pozwalającego Rosyi trzymać na morzu Czarnem okrętów wojennych, Anglia nie podnosiła tej sprawy. Dziś ją podnosi lub myśli ją podnieść, korzystając z zajęcia Francyi w Meksyku. Misya księcia Dagestanu może sprowadzić ważne następstwa. Zajmuje się nią do najwyższego stopnia tutejsza ambasada rosyjska. Ambasadorowie tureccy w Paryżu i Londynie odebrali rozkaz opiekowania się nią.

Potwierdza się, że sir Bulwer nie upiera się w sprawie broni zakupionej przez Serbią, że nie znajduje, aby ten czyn był przeciwny traktatowi z r. 1856. Rząd serbski położył dobrze tę kwestyę w Londynie. Wystawił on, że zbrojenie się Serbii nie jest groźne dla Turcyi i że może stać się użytecznem dla Turcyi a zatem dla Anglii, w razie konfliktu między Turcyą a Rosyą. Rząd serbski oparł się na interesie czysto narodowym, równie ostrożnym od strony Turcyi jak od strony Rosyi.

Marszałek Magnan wrócił już z Brukseli. Złożył on królowi belgijskiemu własnoręczny list cesarski, na który król ma odpowiedzieć jutro czy pojutrze, przez umyślnego wysłańca. Sądzą, że w przesłanym liście cesarza położył warunki wyborowi ks. Koburskiego na tron grecki. I w tej sprawie Rosya idzie śmielej niż Francya. Uważając księcia Koburskiego za *alter ego* księcia Alfreda, ma ona już protestować.

Ze sprawy czerkieskiej, greckiej, serbskiej a nawet rumuńskiej może wywiązać się coś na wschodzie i północy, jeżeli Anglia nie ograniczy się na samych interesach morskich, ale do tego potrzeba czasu. W tym względzie, reforma parlamentu w Szwecyi, jeżeli zostanie przeprowadzoną, będzie miała wagę, bo uprości i ułatwi działalność Szwecyi i usunie w niejakiej części przeszkody zlania się z tym narodem Norwegii.

Donoszą z Egiptu, że Anglia gotowa zgodzić się na kanał suezki, lecz z warunkiem, że Porta i Ismael basza zezwolą na przedłużenie drogi żelaznej syryjskiej do Bagdadu. Porta ma się zgodzić na to.

Cesarz Napoleon zajęty jest prawie jedynie Meksykiem i Ameryką. Wzięcie Puebly jeszcze się nie potwierdziło, ale jest podobne do prawdy. Cesarz występuje po raz drugi w Stanach Zjednoczonych jeżeli nie z pośrednictwem, to z projektem ułatwienia układów między federalistami a konfederatami za pomocą nie uznania komisarzy. Wyznaje to Pays a za nim Constitutionel i La France. Cesarz stara się także uciszyć w rzeczpospolitych południowej Ameryki obawy, które wzbudza wyprawa meksykańska i które dała myśl rzeczonym rzeczpospolitom połączenia się pod formą Stanów Zjednoczonych południowej Ameryki. Monitor odpowiedział na zarzut Timesa, iż Francya bierze do Vera-Cruz żołnierzy egipskich. Monitor przypomniał, że Anglia brała Fellachów do Indyj i dodał, że basza egipski ustąpił Francyi tylko 450 żołnierzy. Użycie Egipcyanów w Vera-Cruz będzie próbą. Lekarze sądzą, że Egipcyanie będą umierać na żółtą febrę tak dobrze jak Europejczycy i że nie oddadzą Francyi wielkiej usługi.

Sprawa włoska śpi i usypia ją umyślnie pan Nigra, pod pozorem śniegów na Alpach a z czego szydzi La France. Obraz sytuacyi państwa rzymskiego, skreślony przez kardynała Antonellego a ogłoszony w La France nie obudza wielkiej uwagi; więcej zajmują objawy Włochów pogodzenia zasady narodowości z religią. Deputowany włoski pan Jaśini, kolega hr. Cavoura, ogłosił w Turynie broszurę, w której radzi wnijść w układy z papieżem na podstawie listu cesarza Napoleona. Inny deputowany p. Ricciardy radzi obrać za stolicę Neapel. Siecle prowadzi żywą polemikę z biskupem Dupanloup i żałuje, że Francya daje więcej świętopietra niż składek na robotników bez pracy i chleba.

Stosując się do życzenia cesarza, książe Napoleon nie wystąpi w senacie w sprawie rzymskiej, ale natomiast ma wystąpić w sprawie polityki wewnętrznej Francyi, Jeżeli wiadomość ta się sprawdzi, mowa księcia może być namiętną, w przypuszczeniu, że będzie podobną do mowy, którą książe miał nie dawno w radzie stanu, kiedy szło o kasę piekarską. Adres senatu został już zredagowany, po wysłuchaniu przez komisyą ministrów. Dnia 27. zostanie odczytany senatowi. Rozprawy nad nim wytoczą się w senacie dnia 28. t. m. Sądzą, że nie długo się przeciągną.

Poprawa list wyborczych nieodbywa się z wielką pilnością. Wyborcy mało cenią swój głos w głosowaniu powszechnem dotąd licznem, ale zapominają, że rzeczy się zmieniły. Cesarstwo, które niegdyś opierało się na masach, opiera się dziś na klasach średnich i wyższych, klasach zachowawczych, nie lubiących zamętów, Z drugiej strony administracya mając czas po temu, stara się, aby listy wyborcze były ułożone porządnie i nie tak jak dawniej. Z tych dwóch dążeń, wypływają żądania różnych dowodów: wieku, miejsca zamieszkania itd. a co zniechęca wyborców. Elekcya odbyła się dnia 21. i 22. Czerwca.

Jutro cesarz rozda z okazałością w Luwrze nagrody otrzymane przez przemysłowców, którzy figurowali na wystawie londyńskiej. Na tym obchodzie książe Napoleon odczyta raport o wystawie.

Podatek tabaczny, który za L. Filipa nieprzechodził 40 milionów, przenosi dziś 220 milionów. Wszyscy dziś palą cygara we Francyi, ale z tej przyczyny rozwijają się choroby nerwowe i zapełniają się domy obłąkanych. Za L. Filipa było w Paryżu 3000 obłąkanych, dziś ich przeszło 5000.

Onegdaj odbyło się w Mason ciągnienie loteryi Lamartina. Bilety były po 5 sous a główna wygrana wynosiła 100,000. To też tłumy zalegały ulicę Rivoli, na której znajduje się główny sklep loteryjny i trzeba było użycia policyi. Ludzie w łachmanach marzyli o wygranej 100,000, tj. o 5000 renty. Czego Lamartine nie otrzymał drogą składek, otrzymał drogą loteryi. Loterye wywierają szkodliwy wpływ wzniecając żądze w ubogich, i przeciwne są ekonomii politycznej, rachującej jedynie na pracę i oszczędność. Wiedzą o tem dobrze Anglicy.

Na obiedzie u księżnej Matyldy była tylko familia cesarska, ale na poobiednim wieczorze było około 80 zaproszonych. Artyści z teatru francuzkiego grali w salonie księżnej proverbe Alfreda de Musset: „Il fant qu'une Porte soit ouverte ou fermée.“ Rzadko trzeźwy.

Nord ma nieraz wiadomości ciekawe, odbierane z ambasady rosyjskiej, ale jest mało czytany. Przeniósłszy się do Paryża, nie przyjął formy dzienników paryzkich. Zraża to czytelników. Nord znajduje się jedynie w kawiarniach i to nie wszystkich. Nie sądzą aby długo się utrzymał, chociaż ma zapomogę od rządu rosyjskiego. Cz.

Turcya.

Carogród, 16. Stycznia. — Dzienniki greckie pełne są narzekań na mocarstwa europejskie za traktaty, negocyacye, układy i walki dyplomatyczne kosztem ich szczęścia prowadzone. I rzeczywiście przedłużone prowizoryum niemogło im zapewnić pomyślności wewnętrznej. Od kilkunastu lat nie było na morzu Egejskim takiej ilości piratów jak w ostatnich miesiącach; bezpieczeństwo na lądzie również nieszczególne. W Atenach często o godzinie szóstej wieczorem, wszystkie sklepy zamykają; z prowincyi dochodzą niekiedy wiadomości o rozbojach i ra-

bunkach [1]). Zgromadzenie narodowe dopełnia się teraz posłami przybywającymi z greckich osad w Azyi. Każde prawie ciało wyborcze, opatrzyło swych posłów osobnemi instrukcyami, które zbyt są wymagające, aby je mogli urzeczywistnić. Gwardya narodowa ateńska, zaręczyła bezpieczeństwo i swobodę obrad zgromadzenia narodowego. Oświadczenie to było na czasie. Rząd tymczasowy wraz z zgromadzeniem narodowem spodziewa się wytrwałością przeprowadzić kandydaturę księcia Alfreda. W tych dniach miał wystósować w tym duchu notę do mocarstw europejskich, zwracając ich uwagę na smutny stan Grecyi, a ztąd na konieczność zapewnienia jej spiesznego ratunku, który tylko przyjęciem korony ks. Alfreda jest możliwy. Składki na rzecz rządu tymczasowego idą dość powoli.

Turcya zwiększa swe siły na granicach Grecyi. Niezałatwione dotychczas warunki ostatniej ugody serbsko tureckiej, mają być przedmiotem obrad komisyi europejskiej w Białogrodzie. Ze strony Francyi i Austryi zostali na ten cel delegowani pp. Andelot i major Hopfinger; ze strony Turcyi zasiądzie członek komisyi dunajskiej Mehmed Ali bej. Przedmioty obrad tej komisyi, do których należeć będzie i oznaczenie ilości załogi tureckiej w Białogrodzie, nastręczyć mogą pole do nowych starć dyplomatycznych. Noty od rządów europejskich, jakie otrzymał książe serbski w przedmiocie skonfiskowanej broni; choć w różny sposób niedają mu przecież otuchy. Anglia mówi o lojalności względem sułtana. Francya nieopierając się na wywodach traktatowo legalnych uważa krok ten za niewłaściwy. Rosya nieśmie również jako strona zbliska interesowana pochwalać uzbrojeń Serbii [2]). Obecnie zwiedza Serbię p. Lemański, znany rosyjski historyk i panslawista.

Gubernator Hercogowiny Abdi basza, od dwóch miesięcy blisko zwiedza tę prowincyę. Następstwem tych wycieczek jest zaopatrzenie wojska na zimę i wymiar sprawiedliwości w powiatach. Znana szlachetność i bezinteresowność Abdi baszy; lecz górska ludność Hercogowiny pragnąca zrzucić panowanie tureckie nie da się przejednać. W Zubcza, Chomna, Trebinia i okolicznych wsiach ludność niepoddała się szczerze, i czeka tylko sposobnej chwili do powtórnego powstania. Łuka Wukałowicz chociaż przy amnestyi dostał żołd i stopień wojskowy turecki; nie złożył nawet wizyty Abdi baszy za jego przybyciem do Policy gdzie sławny dowódzca powstańczy zamieszkuje.

Do ostatnich zmian ministeryalnych w Carogrodzie dodać należy nominacyę ministra oświecenia księcia Mustafę, ministrem finansów na miejsce Newresa baszy, który w zamian obejmuje wydział swego następcy. Zmiana ta jest najniewłaściwszą. Książe Mustafa dobry na mecenasa oświaty, jako finansista jest żaden; a Nawrez basza niegdyś prosty sługa pałacowy nieposiada najmniejszej kwalifikacyi na swą posadę. Upadek Fuada baszy nie jest zupełny. Jako prezydent wielkiej rady państwa, będzie on mógł wpływać na kierunek spraw wewnętrznych. Dzisiejsze ministeryum uważają tu za tymczasowe. Omer basza zażądał również dymisyi z naczelnictwa rumelskiej armii, tłómacząc się słabością zdrowia. Podanie jego dotychczas zostaje bez odpowiedzi.

Mówią tu o kilku projektach kolei żelaznych z których jedna ma być przeprowadzoną nad Dunajem. Rząd tutejszy zamówił siedem kanonierek pancernych dla strzeżenia ujścia Dunaju. Cz.

[1]) Rząd tymczasowy przedsięwziął energiczne środki w celu stłumienia rozbojów. (P. R. Cz.)

[2]) Mylne a przychylne dla Porty są te wieści o notach mocarstw wręczonych ks. serbskiemu. Wprawdzie noty angielska i austryacka oświadczały się za żądaniami tureckiemi ale rządy francuski i rosyjski niewręczały not pochwalających postępowanie Turcyi, owszem czyniły uwagi rządowi tureckiemu. (P. R. Cz.)

Przybyli do Poznania dnia 2. Lutego.

BAZAR: hr. Kwilecki z Dobrojewa, hr. Kwilecki z Oporowa, hr. Mielżyński z Kotowa, Mańkowski z Rudek, Kurnatowski z Pożarowa, Stablewski z Szlachcina, Radoński z Rudnicy, Gock z Wrocławia, Parczewski z Lewkowa, Kubicki z Miłosławia.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: Ehrenreich z Barmen, Hossfeld z Lipska, Mahnke z Annabergu, hr. Potworowski z Przysieki, Breslau z Nissy, Sawicki z Leszna, Badicke z Kolna, Sawicka z w. Rybna, Bieńkowski z Smuszewa.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Martini z Łukowa, Amerlan z Schwedt, Berjon z Paryża, Bühligen, Hennigh, Schmidt i Gäde z Lipska, Auerbach i Jonasson z Hamburga, Marquard z Bremy, Marquard z Obornik, Levy z Głogowa, Hauländer z Warszawy, Aron z Królewca, Tauber, Wecker, Katz, Koch i Wentach z Berlina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: hr. Radoliński z Jarocina, Rechenberg z Stajkowa, Makułowski z Kotliny, Anewald z Polski, Ahlemann z Szamotuł Bergmann i Meyer z Wrocławia, Müller z Elberfeldu, Märtens z Ysenburgu, Keine z Berlina, Rode i Kleinert z Bremy.

HOTEL DU NORD: Chłapowski z Kopaszewa, Radoński z Rzegocina, hr, Miączyński z Pawłowa, Moese z Kołobrzega, Baumgart z Wrocławia, Stadler z Hamburga.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Bon z Lüttich, Radkiewicz z Leszna, Cohn z Pleszewa, Lasko z Nieszawy, Makułowski z Kotlina, Schöning z Krosien, Hoffmann z Zgorzelic, Gebel z Schwembach, Grunwald z Dworzysk.

POD CZARNYM ORŁEM: Brodsack z Strzyżewosznyk, Skorky z Gniezna, Jagodziński z Starczanowa, Mittelstädt z Latalic, Laskowski z Srody.

HOTEL PARYSKI: Chłapowska z Bagrowa, Dąbrowski z Ostrowa, Boge z Ostrowa, Karczewski z Żabna, Sobecki z Bydgoszczy.

HOTEL BERLIŃSKI: Bernhard z Gniezna, Thiel z Wierzonki, Hasse z Cerekwicy, Häusler z Bojanic, Kirstein z Berlina, Mottek z Trzcianka, Löwe z Wałcza.

POD KORONĄ: Hanke z Międzychodu, Cohn z Międzyrzecza, Rosenbaum z Czarnkowa, Jungmann z Rawicza, Berad i Königsberger z Grodziska.

KEILERA HOTEL ANGIELSKI: Möglich z Owieczek, Sigismund z Pobiedzisk, Holde i Lübenwalde z Międzyrzecza, Pinn z Zielonogóry, Fianter z Janowca, Scheyler i Rosenthal z Wrocławia, Friedmann z Zaniemyśla, Landeck z Wągrowca, Perl z Kurnika, Kuttner, Żabiński i Türk z Wrześni.

HOTEL EICHBORNA: Glass z Kościana, Lasker z Berlina, Feibel i Stein z Przysierska.

EICHENER BORN: Schön z Kobylina, Türk, Sokołowski i Israel z Wrześni, Necho z Czerniejewa, Pick z Bütow, Katz z Konina, Scheje z Wieruszewa.

W MIESZKANIU RYWATNEM: Sikorski z Mostkowa, Frydrychowska ulica 22.

Z dnia 3. Lutego.

BAZAR: Koszutski z Magnuszewic, Czajkowski z Tuczna, Zakrzewski z Osieka, Bieńkowski z Smuszewa, Łaszczyński z Grabowa, Węsierski z Modliszewka, hr. Mielżyński z Chobienic, Radoński z Daleszyna, Taczanowski z Woli książęcej!, Stablewski z Zalesia, Gorzeński z Gembic, Müth z Polski, Łukaszewski z Miłosławia, Małecki z Wrześni, Milewski z Wrocławia, Chodacki z Koźmina, Barański z Płocka.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Frömer i Preussner z Berlina, Peritz z Szczecina, Glatschke z Wrocławia, Consbruch z Altenburga, Steiner z Moguncyi, Damm z Frankfurtu, Lechla z Lipska, Buxbaum z Fürthu, Jackson z Londynu.

HOTEL DU NORD: Żychliński z Uzarzewa, Brzostkowski z Kowalnicy, Rudkowscy z Ławic, Ratzky i Driphel z Wrocławia.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Brochcicki z Brachlina, Waligórski z Rostworowa, Klug z Mrowina, Graberg z Monasteru.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: Kurnatowski z Dusiny, Rogaliński z Cerekwicy, von Bosting z Wrocławia, Germar z Hali, Wagner i Herbst z Berlina, Heinzius i Kühling z Lubeki.

HOTEL PARYSKI: Heyn z Rawicza, Heyn z Owieczek, Smiszniewicz z Srody, Budzyński z Kleryki.

HOTEL EICHBORNA: Schreiber z Sremu, Landeck z Wągrówca.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 2. Lutego.

Pszenica 60—73 tal.

Żyto na Luty Marzec $45\frac{5}{8}$—$\frac{3}{4}$ tal., na wiosnę $\frac{5}{8}$—$\frac{1}{2}$—$\frac{3}{4}$ tal., na Maj Czerwiec $45\frac{3}{4}$ do $\frac{5}{8}$—$\frac{3}{4}$ tal.

Jęczmień wielki i mały 31—39 tal.

Groch do gotowania 47—54 tal.

Groch na pastwę 44—46 tal.

Oléj rzepiowy na Luty Marzec $15\frac{11}{24}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj $15\frac{11}{24}$ tal., na Maj Czerwiec $15\frac{7}{24}$—$\frac{1}{3}$ tal., Wrzesień Paźdz. $14\frac{1}{8}$ tal.

Olej lniany $15\frac{1}{2}$ tal.

Okowita na Luty i Luty Marzec $14\frac{5}{12}$—$\frac{1}{3}$ tal., na Kwiecień Maj $14\frac{19}{24}$—$\frac{3}{4}$ tal., na Maj Czerwiec $14\frac{11}{12}$ tal., na Lipiec Sierpień $15\frac{1}{2}$ tal., na Sierpień Wrzesień $15\frac{2}{3}$ tal.

Kurs giełdy Berlińskiéj.

Dnia 2. Lutego 1863.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	—	$101\frac{5}{8}$
„ z roku 1859	$4\frac{1}{2}$	—	$106\frac{7}{8}$
„ z roku 1856	$4\frac{1}{2}$	—	$101\frac{7}{8}$
„ z roku 1853	4	—	$99\frac{1}{2}$
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{1}{2}$
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	$90\frac{1}{2}$	—
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	103	—
dito „	$3\frac{1}{2}$	—	90
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	$92\frac{3}{3}$
dito dito	4	—	$101\frac{3}{8}$
dito Pruss Wschodnich	$3\frac{1}{2}$	—	$87\frac{3}{4}$
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	—	$91\frac{7}{8}$
dito dito	$4\frac{1}{4}$	—	$100\frac{5}{8}$
dito W. X. Poznańskiego	4	104	—
dito W. X. Poznańskiego	$3\frac{1}{2}$	—	$98\frac{3}{4}$
dito W. X. Pozn. (nowe)	4	—	$97\frac{1}{2}$
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	$95\frac{3}{8}$
dito Pruss Zachodnich	$3\frac{1}{2}$	—	$87\frac{5}{8}$
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$98\frac{7}{8}$
Obligacye miejskie II. Em. Pozn.	4	—	—
Obligacye prowincyalne Poznańskie	5	—	—
Papiery banku prow. Poznańskiego	—	$98\frac{1}{4}$	—
Louisdory	—	—	$109\frac{7}{8}$
Akcye kolei żelazn. Starogr. Pozn.	4	—	$109\frac{1}{2}$

Stan Termometru i Barometru, oraz kierunek wiatru w Poznaniu.

Dzień	Stan termometru najniższy	Stan termometru najwyż.	Stan barometru.	Wiatr.
26. Styczn.	+ 0,6°	+ 3,5	28,, 2, 8,,,	Poł. zach.
27. „	+ 3,0°	+ 4,0°	28,, 0, 4,,,	Poł. zach.
28. „	+ 1,0°	+ 3,2°	28,, 0, 0,,,	Poł. zach.
29. „	+ 1,2°	+ 2,5°	27,, 8, 5,,,	Zachodni
10. „	+ 3,0°	+ 5,6°	27,, 8, 8,,,	Poł. zach.
31. „	+ 1,0°	+ 8,0°	27,, 6, 6,,,	Poł. zach.
1. Lutego	+ 5,0°	+ 2,8°	27,, 7, 5,,,	Zachodni.